

Gdańsk, dnia 22 stycznia 2018 r.

Sygn. akt D – 41/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Joanna Friedrich - Sarad

Członkowie : Joanna Ratasiewicz

Grażyna Gliniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 stycznia 2018 r. w Gdańsku odwołania [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 27 października 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2017 poz. 1870 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 27 października 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

[REDAKCYJNE]

Członkowie składu:

[REDAKCYJNE]

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2017 r. skarżący ██████████ złożył skargę na działanie radcy prawnego ██████████.

Skarżący podniósł, iż radca prawny w dniu 1 marca 2012 r. wykorzystując informacje uzyskane w toku współpracy ze Skarżącym wystosował do Banku ██████████ pismo, w którym ujawnił informację związane z jego osobą i realizowaną przez Skarżącego inwestycją. Nadto radca prawny ██████████ został skazany za swoje działania na szkodę Skarżącego przez Sąd Rejonowy ██████████, sygn. akt ██████████, a także przez Sąd Rejonowy w ██████████ sygn. akt ██████████.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, po przeanalizowaniu skargi, uznał że upłynął okres, w którym można było wszcząć dochodzenie a także ustalał okres karalności za zarzucane radcy prawnemu przewinienia dyscyplinarne, wobec czego postanowieniem z dnia 27 października 2017 r. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarny ustalił, że w dniu 30 maja 2012 roku Sąd Rejonowy w ██████████ wydał wyrok, w którym uznał ██████████ winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w grudniu 2008 roku w ██████████ pismem skierowanym do członków Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. ██████████ oraz do Prokuratury Okręgowej w ██████████ pomówił ██████████ o nadużycie stanowiska służbowego, co mogło poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla jej stanowiska. Sąd uznał, iż działanie ██████████ wypełniło przesłanki wynikające z art. 212 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w ██████████ w dniu 25 sierpnia 2016 roku również uznał ██████████ za winnego zarzucanego mu czynu to jest tego, że na przełomie 2011 i 2012 roku pomówił ██████████ w celu poniżenia go w opinii publicznej i narażenia na utratę zaufania potrzebnego dla stanowiska zajmowanego w prowadzonej przez niego działalności zawodowej. Sąd zakwalifikował ten czyn jako przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.

Działania radcy prawnego, o których pisał skarżący miały miejsce w latach 2008, 2011 i 2012.

Zastępca Rzecznika rozpatrując skargę wziął pod uwagę treść art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego jeżeli od czasu popełnienia przewidzianego czynu upłynęły trzy lata, a w przypadku gdy czyn zawiera znamiona przestępstwa przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem karalności przestępstwa.

W dniu 20 listopada 2017 r. Skarżący wniósł odwołanie na powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika, zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 6, art. 8 art. 11 oraz art. 12 i art. 15 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ich niezastosowanie i bezzasadne odmówienie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego ██████████. W uzasadnieniu skarżący podniósł że w zawiadomieniu z dnia 18 września 2017 roku wskazał szereg zarzutów dotyczących całokształtu działań radcy prawnego zgłoszone zarzuty są szersze i nie obejmują tylko czynności co do których jest

prowadzone postępowanie karne. W ocenie skarżącego złożenie skargi na działanie radcy prawnego przed wydaniem wyroków karnych nie było celowe, gdyż jak podaje ważne było żeby wina została stwierdzona przez sąd powszechny.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty wobec radcy prawnego podniesione w złożonej skardze dotyczą następujących okresów:

- 1) 1 marca 2012 r.-pismo skierowane przez radcę prawnego do Banku [REDAKTOWANE]
- 2) bliżej nie ustalony dzień na przełomie 2011 i 2012 roku – czyn objęty wyrokiem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] w Wydziale Karnym, polegający na pomówieniu [REDAKTOWANE] w celu poniżenia go w opinii publicznej i narażenia na utratę zaufania potrzebnego dla stanowiska zajmowanego w prowadzonej przez niego działalności zawodowej,
- 3) grudzień 2008 roku–czyn objęty wyrokiem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] w Wydziale Karnym, polegający na tym że radca prawny pismem skierowanym do członków spółnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. [REDAKTOWANE] oraz Prokuratury Okręgowej w [REDAKTOWANE] pomówił [REDAKTOWANE] o nadużywanie stanowiska służbowego co mogło poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla jej stanowiska.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postąpił słusznie odmawiając wszczęcia dochodzenia w niniejsze sprawie.

Prawidłowo Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmawiając wszczęcia dochodzenia powołał podstawę prawną wydanego orzeczenia tj. art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego jeżeli od czasu popełnienia przewidzianego czynu upłynęły trzy lata, a w przypadku gdy czyn zawiera znamiona przestępstwa przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem karalności przestępstwa.

Zatem, w stosunku do działań opisanych w pkt 1 powyżej, okres w którym można było wszcząć dochodzenie upłynął w dniu 28 lutego 2015 roku. Odnosząc się zaś do czynów wskazanych w pkt 2 i 3 powyżej, co do których zostały wydane wyroki karne to należy wziąć pod uwagę jaki jest okres przedawnienia karalności za czyn określony w art. 212 § 1 k.k. Z uwagi na to że przestępstwo określone w tym artykule zagrożone jest karą grzywny lub karą ograniczenia wolności, to zgodnie z art. 101 § 1 pkt 5 kodeksu karnego, karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat. Zarzucane radcy prawnemu czyny zostały popełnione w 2008 roku oraz na przełomie 2011 i 2012 roku tym samym zgodnie z dyspozycją art. 70 ust. 3 ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć

dochodzenia w stosunku do tych zachowań radcy prawnego gdyż upłynął 5 letni okres, po którym nastąpiło przedawnienie karalności.

Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym, jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 kpk nie podlega zaskarżeniu.

[Redacted signature] *[Redacted name]*

[Redacted signature]

[Redacted signature] *[Redacted name]*